

## عنوان مقاله:

بررسی چگونگی الهام پذیری باغهای مغولی هند از هنرمندان و سنت باغسازی ایرانی

## محل انتشار:

کنفرانس پژوهشهای معماری و شهرسازی اسلامی و تاریخی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

مطهره سروش - کارشناس ارشد معماری منظر دانشگاه شهیدبهشتی تهران

شادی میاندهی - کارشناس ارشد معماری منظر دانشگاه شهیدبهشتی تهران

## خلاصه مقاله:

در دوره صفوی، با مهاجرت گسترده هنرمندان و شعرای ایران به سرزمین هند روبرو هستیم که اوج این مهاجرت ها در اوایل این دوره و در اوضاع نابسامان سیاسی و فرهنگی است. حمایت دربار گورکانی از هنرمندان و شعرای ایرانی، مهاجرت بیشتر این جماعت را برانگیخت و در پی آن، مکاتب نوین هنری در کشور هند به وجود آمد که بر منظر و معماری نیز تاثیر نهاد. همچنین باغ های دوره تیموری و به ویژه باغ هایی که تیمور در سمرقند ایجاد کرد، از این رو دارای اهمیت است که حلقه واسطی بین باغ های پیش و باغ های پس از خود است. تاثیرپذیری این باغ ها از باغ های ایرانی پیش از خود و تاثیر آن در باغ سازی کشورهای همسایه ایران مانند هندوستان را نمی توان انکار کرد. مطالعه باغ های مغولی از وجه طراحی، جهت پیکان این اثرپذیری ها را به سمت باغسازی ایرانی شدت می دهد. البته باید وجود یا عدم وجود این ریشه ها در منظرپردازی و باغسازی هند پیش از مغول، بررسی شود تا این الگو اشتباهها به سرزمین دیگری نسبت داده نشود؛ انجام کامل و دقیق بررسی باغ های هندی پیش از مغول در مجال این مقاله نمی گنجد و تنها به یادآوری این مهم اکتفا شده است. روش پژوهش در این مقاله بررسی اسنادی (کتب، مقالات و...) و تحلیل محتوا می باشد.

## کلمات کلیدی:

باغ مغولی هند، باغ ایرانی، منظر، هند، ایران

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652907>

